

Priesterwijding Gauthier de Bekker, Utrecht, Kathedraal H. Jacobus de Meerdere, 25 juli 2020

Het feest van de H. Jacobus de Meerdere is een bijzondere dag om tot priester te worden gewijd. Jacobus en zijn broer Johannes, de jongste apostel en evangelist, krijgen van Jezus de bijnaam 'zonen van de donder'. Dit had te maken hun karakter: ze waren temperamentvol, overtuigd, moedig en heldhaftig.

In de Evangelielezing van het feest van Jacobus de Meerdere komen hun moed en heldhaftig karakter echter niet zo uit de verf. Zij willen in Jezus' koninkrijk graag de beste plaatsen hebben, eentje aan zijn rechter- en de andere aan zijn linkerhand. Dat is bepaald geen bescheiden verzoek. Om die vraag aan Jezus te stellen, sturen ze dan ook maar hun moeder. Moeders zijn tenslotte toch nog ergens goed voor ...

Jezus antwoordt dat ze niet weten wat ze vragen en dat klopt ook. Zij vatten zijn rol als Messias nog op in te menselijk-politieke zin. Jezus corrigeert hun misvatting over zijn rol als Messias. Bij zijn Koninkrijk moet niet worden gedacht aan menselijke heersers die regeren met ijzeren vuist. Het Koninkrijk van Jezus treden we alleen binnen als we bereid zijn om anderen te dienen, zoals Jezus zelf deed door zijn menswording en zijn kruisdood. Dit betekent dat we bereid moeten zijn om metterdaad te delen in zijn lijden. Dat bedoelt Jezus met het drinken van zijn beker.

Jacobus de Meerdere zou ruim tien jaar later zijn bijnaam 'zoon van de donder' waarmaken. Vanwege zijn moedige getuigenis van Jezus werd hij de eerste martelaar onder de apostelen. Koning Herodes liet hem tijdens een christenvervolging te Jeruzalem in het jaar 44 onthoofden. Zo dronk Jacobus de beker die Jezus had gedronken aan het kruis en deelde op bijzondere wijze in Diens lijden.

Een legende verhaalt hoe hij op weg naar het schavot begeleid werd door een zekere Josias, een Joodse Schriftgeleerde. Toen Jacobus op weg naar de executieplaats de stadspoort van Jeruzalem passeerde, vroeg een lamme man hem om genezing. Toen de man daadwerkelijk genezen werd, was Josias daar zo van onder indruk dat hij christen wilde worden. Vlak voor de executie vroeg Jacobus wat water aan de beul om Josias te dopen.

Herodos was buiten zichzelf van woede toen hij dat vernam, want dat was wel het laatste waarop hij zat te wachten. Hij liet Josias in elkaar slaan en gelijk ook maar onthoofden. Ach, als je toch bezig bent, is het ook weinig extra moeite. Veel van dergelijke legendes over Jacobus getuigen van de talrijke mensen die hij door zijn grote en vurige inzet als apostel bekeerd heeft en tot Christus gebracht. Als martelaar heeft Jacobus van Jezus' beker gedronken, zoals hem voorspeld was.

Jezus zelf is aan het kruis het offer, maar ook de offeraar, degene die het offer brengt. Het offer van zijn leven aan het kruis, waardoor wij van de erfzonde en andere zonden zijn verlost, wordt in de Eucharistie onbloedig tegenwoordig gesteld. Gauthier, jij bent vanaf je priesterwijding vandaag bedienaar van de Eucharistie, waarin de Heer in ons midden komt onder de gedaanten van brood en wijn. Als

priester vertegenwoordigt je Jezus in persoon: dat wil zeggen dat je Jezus op bijzondere manier als offer en als offeraar vertegenwoordigt.

In het huwelijk schenken man en vrouw zich totaal aan elkaar. Analoog aan het huwelijk neem jij in Christus de Kerk tot bruid. In het huwelijk is de gave van de eigen persoon exclusief, dat wil zeggen dat het een gave aan slechts één persoon betreft. Daarentegen is de zelfgave van de priester in de Latijnse Kerk, die celibatair leeft, niet gericht op één persoon, maar universeel, dat wil zeggen zoals die van Christus gericht op alle mensen. In die zelfgave maak je een offer van jezelf.

Als priester zul je jezelf evenals Jacobus totaal geven aan en voor de Kerk. Daarmee wil ik niet zeggen dat je vanwege de verkondiging van het Evangelie onthoofd zult worden. Ons leven kunnen we op veel manieren geven voor Christus en zijn Kerk. Zo vergt de geduldige verkondiging van het geloof in Christus en de bediening van de sacramenten veel van de priester in een gesecculariseerde samenleving die daar weinig voor openstaat.

De totale zelfgave aan de Kerk houdt ook in dat je al je talenten voor haar inzet. Je hebt talrijke talenten, die vooral op praktisch vlak liggen. De begeleiding van jongeren, de catechese en de omgang met mensen gaan je goed af en worden door parochianen hogelijk gewaardeerd. Je hebt een technische knobbel, waardoor je goed met de moderne media kan omgaan, die ook ingezet moeten worden voor het uitdragen van de Blijde Boodschap. Daardoor kun je – zoals dat in hedendaags goed Nederlands heet – een ‘influencer’ worden ten positieve. En je bent ook – in de vorm van een bijbaantje – patatbakker geweest. Handig om te weten voor je pastoor als hij het weer eens op zijn heupen krijgt en in een van zijn inmiddels talrijke parochies een evenement organiseert.

Gauthier, geef jezelf en alles wat je hebt en zet je talrijke talenten in als priester. Zodat je evenals de heilige Jacobus door je zelfgave veel mensen tot Christus brengt. Want, zoals Paulus in de Eerste lezing zegt:

“De genade moet zich in velen vermenigvuldigen zodat steeds meer mensen dank brengen aan God, tot eer van zijn naam.” Amen.